

מהות כתובו היקור וההיבר שבא עתה לירדי כוכביה לעת, כי מתייחר בכוונה
שודתו הרחוצות בשארם של מקון עולם אחר רגוזון מלין עלה' לתוך עולם
מכובד יותר ומי יתיר על קומת השמיים וארץ הארץ יתיר על קומת השמיים
בכללות שלו'. וולפי בוגה זו הילתקה הלשונית אשר לפני דמוי יש להן שיביבות
אל הכליזון. ואולם בוח אכדי באחקן את המלצות.

השליטה מזרחי נזכרת בזאת כי גזogene לכה חביבינו במגוון תקון הפלוטון וככל האckiיה
שרמוני עליה בשורותיו. הדריקות היה באמון ענין נכבד גם מפאת הלכה תלמודית.
אמנם בפעם א' פירעון המקומות שבא בהם ה' "הקון עולם" עלי לחבירו, כי מפער

הסבירו לנו שקיירת איזונה דין או חלהה לפוביה העמ' היא לרוב בדרכיו מפוכות, ובאמת כה ב"ז בדרכיו מפוכות גודל ממד מהמת הכלל הפרק בית דין הפרק (יבמ' טבב, יטט, יטטט) ע"פ חכ' (עוזרא יה') וכל אשר לא ובעז לשלשת החומרים בעצת שרים והזקנים וחכם כל רכושו וכו'. כל הכלל הזה פומכחים האחים בכל מקום

שכזהרכם בלבד חזק וצונו לתנקן ולפזרור לפִי צורך הוכן וופתת עולם וממדינה
ברוחן בכזעג לדבריהם שבירן אדם להברתו. ובכן אין אין און מזבאים לשונן בוטול איז
עקרות ובר מן התורה אצל הדברים שהכחינו וירדו מכמי התלמוד מקין תקון
העולם, אף כי בענין הדבר ויעדרו יש בו גם ביטול ועדרה, כמו שקרה מן
המשלים האלה. (אכי מעתיק בה המשלים בצדתם והם במשנה גירין פרק ד') :
(ס'ב) באשונונה היה עוזה גט במקומן אחר ומבללו (את הגג), חקלין רבן גמליאל
הוקן שלא יהוו עושים כן מפני תקון העולם. - בראשונה היה משנה שם ושם

שם עיריה ושם עיריה, והתקין ר' ג' הנקון שיזה כתוב אוש פלונז וככל שם שם שם ל'ו.
מןני תקון העולם. - (מ"ג) העדרים חותמים על הגט מפני תקון העולם. - היל
תקון פרודזבולד מפני תקון העולם. - (מ"ד) עבד שעשאו רבנו אפומתקון לאחריהם
וחהרנו, שורת הדין אין העבד חייזב כלום, אלא מפני תקון העולם כופין את רבנו
ועושה אותו בן חורין וכותבת שטר על דמו... - (מ"ה) מי שהחצינו עבד וחצינו בן
הורין ע' עובד את רבנו יתום אחד ואת עצמו זום אחד, דבריו ביה. אמרו לו לו ב'ש...
מןני תקון העולם כופין את רבנו ועושה אותו בן חורין וכותבת שטר על חציו
דמו... ותזרו ביה להורות בדבריו ב'ש... - (מ"ו) אין פולינו את השבזינו זומר

על כד דמיון מפני תקון העולם ואין מבריחון את השבויין מפני תקון העולם.

רשב"ג או' מפני תקון השבויין. – ואין לוקחן מפני תקון תלולין ומזומות מן העכוזים יותר על כדי דמיון מפני תקון העולם. – (ט'ז) אמר זומו בר' יהודה מעשה בצדון אחד אמר לאשתו קדום אם איןנו מגרש וגרשה, והתירנו לו חכמים שיזורנה מפני תקון העולם. – (ט'ז) המוכר את שדהו לעכו"ם וחוץ ומקרה ממנה וישראל. הלווק מבוא מכאן ובিורם מפני קדום עולם.

בש"מ בבבלי זירושׁ, שם מבוארים טעמי החקוקות האלה במשמעות אדריכלות, ואנחנו
המציה הרלויין הכללי הוא שיש ע"פ אופנים ידוים כה ואומץ לבית דין לפול
להוולה הכל גם אם מוכחה עיון לכתות שוחר הדין. אך גם הוראות שבסמכו
עליהם הוא כבר הזכיר הפרק בית דין דין חקוק ונזכר שם בגמ' (גיגין לו,)
ב) במקורה פרזיזובל, ובזה מושבש שם דבראiah הקושיא (שם לו, א) וכו' איכא מודו
ומלאוריון ממשמעו שביעות וחיקון החל שלא משפטו.

ובכורה גם לשון ביטול ועקרת (מכהנת צפ' א בזח) אמר ר' ל, פעמא
שבוטולה של תורה זהה יסודה. – (מכהנת זד, ב) מوطב היוקר תורה ואל תשכח
תורה מושראלא (כך דרשנו ר' יוחנן ור' ל' מה' כת לעשות לה') הפרנו תורהן וחבירו
לכבודם שבב''). ע' דרשנה דומה לנו ע"ה 'ה הזה ברכו' כד, א' במשנה זבם'
שם מג' א, ביניין התקכה שראה אDEM שואל את שלום חברונו שם. – (ר' ייבמ', כט, א) א'
ר' חוויא בר אבא ארוי'יח מوطב שתערק אוות אהת בן התורה ואל יתחל שם שמים
בפרהמיאו. ארוי'יח בשם ר' ש' בן יהוזדק, מوطב שתערק אוות אהת בן התורה ויתקדר
שם שמים בפרהמיאו. – (שם, ז, ב) איד' אליעזר בן יוסק' שמעתיה שבד' מכין ועוזנישין
שלא בגין תורה, ולא על גבור על דברי תורה, אלא לעשות סיגוד תורה. – (שם)
שבב' ואל תעשה יש כת ביד האכילים לעקור דבר בן תורה. ע"ש כל המוגרא וע' ג' ברכ' ב' א'